

Beszámoló a XX. nyári Élőfalu Találkozóról

Részvétel időpontja: 2014. június 5-6.

Helyszín

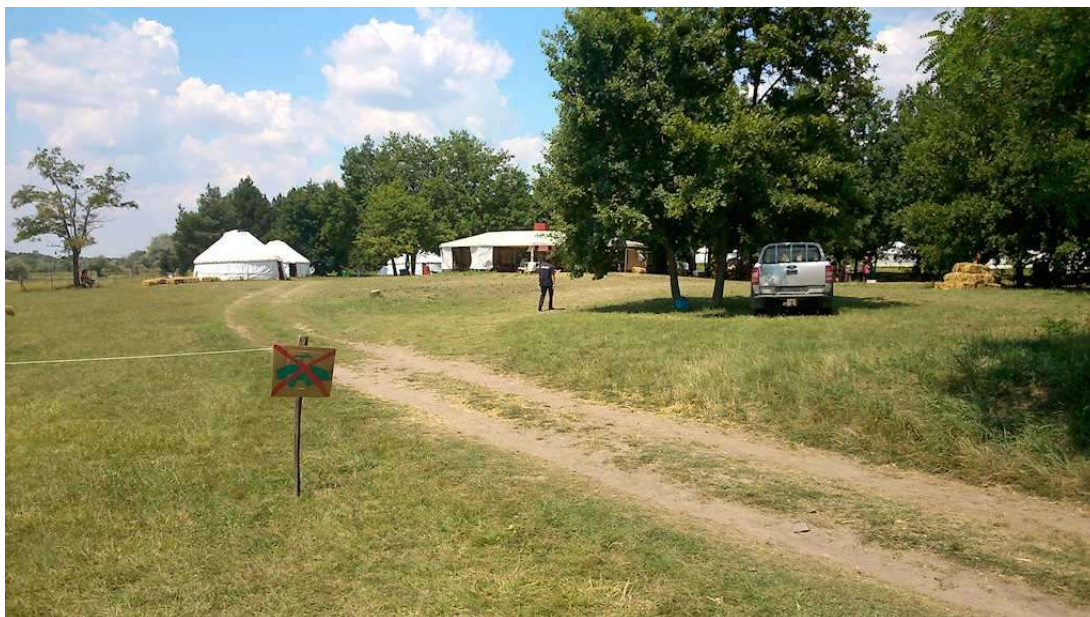
Az Ópusztaszeri Akhal Teke Ménes területe a Nemzeti Történeti Emlékpark szomszédságában található. A házigazda szerepét ebben az évben a Szeri Ökotanyák Szövetsége (SZÖSZ) vállalta.



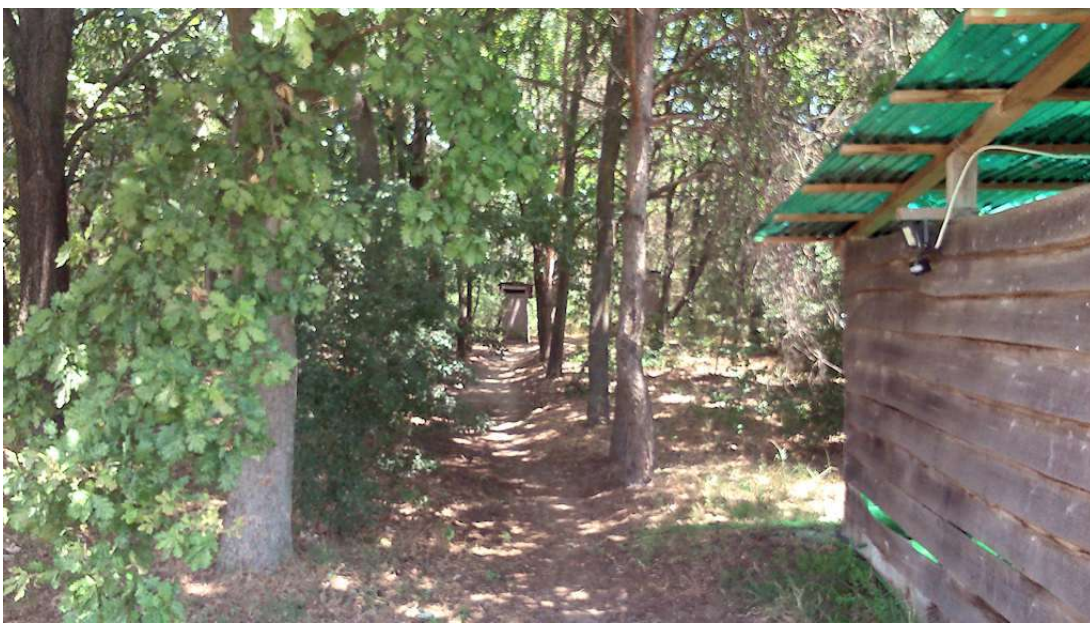
Az erdős területen az éjszakai szállásunkat gyönyörű fás környezetben tudtuk megoldani.



A rendezvény látogatói parkolóját elválasztották annak területétől, így az események különböző helyszíneit akadálytalanul lehetett gyalogosan megközelíteni.



Szintén elkülönítve lehetett igénybe venni a meleg-vizes fürdőblokkokat, valamint még mélyebben az erdőben elrejtve a komposztáló toaletteket.



A rendezvény központját egy körpavilon alkotta jurttákkal és sátorhelyekkel körülvéve.



Itt történtek a közös étkezések, valamint a felállított információs falon a különböző műhelyekre és tanyalátogatásra történő jelentkezések.



A pavilon melletti fák árnyékában nyílt konyhán készült az ebéd és a vacsora, valamint a pihenőtéren kívül a büfé is itt üzemelt.



A különböző műhelymunkákra kis csoportokban lehetett jelentkezni. Szombaton három turnusban folytak ezek az előadások, mindegyik más-más fák közé megbújt árnyékos helyszínen.



A szombati program

Megérkezésünkkor már javában folyt a műhelymunkák első turnusa, így a regisztráció után azoknak csak a végére tudtunk bekapcsolódni.

Az elsőnek választott természetes építkezési módokról szóló előadást Kilián Imre tartotta Gyűrűfűről, a hozzászólások legnagyobb tanulsága alapján pedig megtudtam, hogy a padló felőli hőszigetelés azért fontos, mivel gyakorlatilag a nélkül egy teljes alapterületnyi hűtő-hideg felületen élünk.

Párom pedig az otthonszült nők köréhez csatlakozott, ahol éppen a dülák szükségességéről esett szó.

Második választott programként az ehető gyógynövényekről hallgattam előadást Prónai Istvántól. Mivel kisfiunk már lassan megéhezett, így inkább vele foglalkoztam, de szerencsére személyesen is ismerjük az előadót és munkásságát.

Párom pedig az otthon tanulás és tanítás lehetőségeiről hallgatott beszámolókat többek közt Kátai Piroskától, ahol az államilag elvárt felesleges adatalapú tudás helyett az életre nevelés folyik. A házigazda csapat a saját gyakorlatából számolhatott be ilyen otthoni iskola alapítása terén.

A kései ebéd alatt bemutatkoztak a házigazdák közül a másnap látogatható tanyák képviselői.

A délutáni műhelymunka keretein belül egy permakultúrás család mindennapjairól hallgattam meg előadást Kardos Etelkától Nagyszékelyről. Régóta és jól ismerjük egymást, együtt vettünk részt a Magyar Permakultúra Egyesület alapításában, így rengeteg hasonló tapasztalatról hallhattam, a végén felmerülő kérdésekre pedig már közös erőből válaszoltunk.

Párom Anasztázia tanításairól hallgatott előadást, ahol a lelkes előadók beszámoltak szeretet tereik megvalósításáról, bár a hallgatóság kissé utópisztikusnak találta az ott elhangzott idilli számokat az önellátáshoz elegendő területigény számításának tárgyalásakor.

A délutánt egy a központi pavilonban tartott előadás zárta a tanyák fejlődéséről, mi ez idő alatt tudtunk végre elegendő időt szakítani a sátrunk felállítására.

A vacsora alatt a házigazdák meglepetés tortát szolgáltak fel az élőfalu hálózat veteránjainak, és beszámolót kértek tőlük a találkozók fejlődési ívéről. Mindenki egyet értett abban, hogy a mostani az eddig legszínvonalasabb.

Vacsora után élő zene és néptánc következett, miközben a sötétben kivetített prezentációt mutattak be a nemzeti park élővilágáról. Mi ekkor már kisgyermekünk miatt visszavonultunk sátrunkba, amit a már egy nappal korábban érkezett ismerősünk tanácsára szerencsére elég távol vertünk fel, hogy ne zavarja meg éjszakai nyugalunkat a hangoskodás.

A vasárnapi program

Vasárnap az ébredés és reggeli után a gazdák vezetésével mindenki kimehetett egy általa választott ökotanyát meglátogatni. A mi választásunk az Évkerék Ökotanyára esett.

Megérkezésünkkor a házuk előtt fogadta a fiatal gazdacsalád az őket választó érdeklődőket.



Az erősödő hőség elől az árnyékos kerítés tövében tartottak a házigazdák rövid eligazítást.



Elmesélték, hogy mertek belevágni egy dobozrendszer kialakításába, és hogy erre alapozva már teljes mértékben biztosított a családjuk jövője.

Ez a téma azért különösen érdekes számunkra, mert a Mozgalom az Átalakuló Kecskemétért (MÁK) tagjaként és azon belül a Szatyor Egyesület alapítótagjaként mi is hasonló célokat próbálunk megvalósítani, bár a mi rendszerünk kicsit bonyolultabb és több termelőre épít.

A nehézségeinkről és hasonló céljainkról később még részletesen is beszélgettünk.



Kóstolóként előkerült a saját homoktövis terményükből készült finom hűsítő ital is.



A hosszas mesélés után felkerekedett a kis csapat és a házigazda megmutatta a 4 hektáros gazdaságát.



Minden érdekesebb növénynél vagy megoldásnál megálltunk és első kézből hallgattuk a magyarázatot.



A földterület méreteit kihasználva mindig akad a változatos sorok közt is pihentetett terület.



A szürke homokos talajon elengedhetetlen öntözést csöpögtetővel, ahol a sűrű tőtávolság nem engedi – mikroszóróval oldják meg.



Baktérium trágyaként EM1 keveréket használnak, melynek anaerob feltételeket a sorok végében lehelyezett lezárható műanyag hordókkal biztosítanak.



A zöldséges részeket gyümölcsfákkal szegélyezik.



Állattartással csak most kezdenek el foglalkozni, de már most van pár mangalicájuk és libáik, egy lovuk és sok kopasznyakú csirkéik.



A gazdasági udvaron még napaszalót is láttunk.



A termények tárolására elmondásuk alapján legjobban a régi vályogépületek váltak be.



Talajjavításhoz csak komposztot és szerves (sőt saját) trágyát használnak, amit a komposzt toalett melletti prizmában érlelnek.



Palántanevelés céljára fóliasátruk is van, és rengeteg fűszer- és vadvirágot tartanak méhlegelőnek.



A körbevezetés végén ismét árnyékos helyre telepedtünk le a látottak megbeszélése végett.



Mi elsősorban a dobozos rendszerükről érdeklődtünk, ahol a résztvevők vállalják, hogy egy egész éven át finanszírozzák őket mint termelőket, cserében heti egyszer egy doboznyi friss terményért. Külön tárgyalták a közös felelősségvállalás és kockázatviselés kérdését.

Jelenleg 40 résztvevős dobozrendszert üzemeltetnek a Szegedi Waldorf Iskolával együttműködve, ahol az iskola biztosítja az átvevő pontot, illetve a megrendelők nagy részét. Termelőként kihangsúlyozták a doboz rendszer közösségformáló erejét és hatását.

Sikerült az ez évi dobozrendszer kiépítéséhez használt megállapodás szövegét elkérni, amit a mi saját Szatyor egyesületünk rendelkezésére bocsájtottunk elemzés és megbeszélés céljából.

Köszönjük, hogy támogatták részvételünket.

Kispitye Attila